

Írta:

2013. november 22. péntek, 17:50

Ha nem is napra pontosan, de nagyjából 1944 telének elején kezdtek elhurcolni a magyarországi svábokat, németeket, a Szovjetunióba, úgynevezett „málenkij robotra”, szépen, szabatosan fogalmazva kényszermunkára. Ennek kapcsán nyílt egy megrázó erejű, ámbar hiteles kiállítás Pécsen, a Nádorról elnevezett galériában, a Széchenyi téren. Ahol emlékkeresztek is láthatók (képünk is egy ilyet mutat), az elhunytak lelkét megidézve. A 2013. november 22-i nyitánytól, vagyis péntektől, december 6-ig bárki megtekintheti az összeállítást, ami a „Trauma” nevet kapta.

A rendezvény első délutánján, mások mellett ott volt **dr. Páva Zsolt**, Pécs Megyei Jogú Város polgármestere is, aki elmondta: aki nem emlékezik a múltjára, az bizony újra szembesülhet vele. Ilyen szörnyűséget pedig józan gondolkodású, felvilágosult, XXI. századi ember nem tesz. De bizony, a mögöttünk hagyott évezred utolsó részében, rengeteg olyan esemény akadt, amit nem szabad felednie senkinek. Ezek közé tartozott a „kis munkaként” is fordítható, néha évtizedig tartó rabság, elnyomás, kiszolgáltatottság, a szovjet birodalom távoli tájain.

Bizonyos politikai felhangok is vegyültek egyesek beszédébe, de ezeket most hagyjuk, hiszen lassan itt a kampány, bár eddig sem volt máshol. Csak most már mondani kell mindent, még hozzá „izomból”, mert jövő tavasszal voksolni lehet.

Elegánsan túllépve az előbbi bekezdésen, meg kell említenünk **Walterné Müller Juditot**

Írta:

2013. november 22. péntek, 17:50

, aki neve alapján nem a szláv vérvonalat képviseli. Mint a Janus Pannonius Múzeum megbízott igazgatójának, komoly érdemei vannak abban, amit sikerült összegyűjteni, feldolgozni. Nem csupán szakmai alapon, de családi kötődése, érintettsége okán is szívéen viselte az egész szervezést, szakmai felügyeletet, mindent, amit a témáról tudni lehetett, egybefogni érdemes volt.

Pufajka, pléhbögre, megmaradt levelek, fényképek, hangfelvételek, filmek, még hosszan lehetne sorolni a felhasznált eszköztár kellékeit, amikkel bemutatták a rabság helyszíneit, az ottani, hétköznapi nyomor cseppet sem rövid pillanatait. Történelmi tükröt mutattak mindenkinek, aki egy cseppet is érdeklődik az iránt, milyen volt a II. nagy háború végén kezdődött modern téboly. Amiről sokáig csak hallgatni lehetett, de már szabad róla szólni.

Mindez kiegészült a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karának hallgatói által készített alkotásokkal, árnyalva, más dimenziókba helyezve az amúgy sötét képet. Amiről nem a rendezők tehettek, inkább **Sztálin**.

Senki ne feledje, hétköznapi 10-től 19 óráig, míg vasárnap 10-től 18 óráig mindenki előtt nyitva áll az ajtó, a pécsi belvárosban, a dzsámi mellett pár méterrel. A belépés pedig díjtalan!